

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

Husvét.

1. A Szombatnak első napján pedig Mária Magdolna reggel, midőn még setét volna, a koporsóhoz jöve: és látá, hogy elvétel a kő, a koporsóról.

2. Elfuta azért és Simon Péterhez méne és a más tanítványhoz, akit szeret vala Jézus, és mondá nekik: Elvitték az Urat a koporsóból és nem tudjuk hová tötték őtet!...

9. mert még nem tudják vala az Irást, hogy szükség vala néki halottaiból feltámadni!...

(szjt János evang. XX. rész.)

Messze évszázadok homályos ködéből örökkénnel előtündöklő csudálatos történetek minden évben megújuló ünnepe: Husvét...

Vig öröm... Feltámadása az Urnak... *Alleluja* harsogása keresztény ajkakon...

Feltámadása a természetnek is, mely hosszú halotti álmából ébred... s új csudákkal kecsegteti az emberi lelket... Szép, vidám örömnépe: *Husvét*... De immár a *második*, mely csendesebb, hangtalanabb a régiéknél... Megfogyatkozott számu hívők ajka éneklé az *Alleluját*... mely félve is, kérve is száll fel a magasságos Égbe...

Én is jártam arra.

(Folytatás.)

Mert hát kérem, hisz most már könnyű akár mosolyogva visszagondolnom rá, de annál borzasztóbb volt akkor, bizony meg kell állapítanom, (akkor is megtettem ezt), hogy a következő négy nap koplalás jegyében vésődött be életem nem mindenkit érdeklő történetébe.

T. i. délelőtt, mikor az ezredparancsnoknál várakoztunk arra, hogy beoszának bennünket, még volt kedvem, — anélkül, hogy többet gondoltam volna a gyomromra — jóízűen nevetni azon, hogy az előző éjjel olyan ijesztően bejelentett srappell eső leginkább az őrnagy ur ablaka körül pattogott, mintha csak azt akarta volna a muszka ágyutűz mondani: nohát, nem hazudtalak meg! Hanem aztán déliben, mikor kezdünk érdeklődni, hogy mi hol kaptunk ebédet (ugyanis az ezredparancsnoknak éppen az orrunk előtt szállították a finom jó kosztot) hát azt kérdezték feleletül:

— Hová vannak az urak beosztva?
— Sebtyben választoltam:
— és az első zászlóaljhoz!
— Hár akkor majd ott megkapja!
— De kérem, azt mondta az őrnagy ur, hogy oda csak este lehet kimennem.
— Arról már mi mi nem tehetünk!

Hiszen sokan vannak, száz, meg százezerek, akik ottkűnn a csatamezőkön, vagy idegen tengerpartokon, messze szibériai falvakban vágyódva gondolnak haza, az otthonra... S itthon is minden gondolat, meleg ölelő, féltő vágyakozással odaszáll a mi drága, szürke katonáinkhoz, akik mindenfelé: táboroznak, harcolnak, szenvednek értünk husvét ünnepein is.

Ma, amikor minden harang ünnepies zúgással hirdeti a keresztény világ nagy örömnepjét; mikor sok ezer meg ezer nagy és kicsi katolikus templom falvai közt felharsant az: *Alleluja*; — ma ezen a husvét-i örömnépe szálljon minden szívből: megújulás, erős bizalom, törhetetlen reményesség és mindent legyőző szilárd kitartás — a következő időkre...

S mint ahogy ma: a gyászos halállal kimúlt *Jézus Krisztus* feltámadását ünnepejük, — ki meghalt embertársainak lelki üdvéért; — úgy jöjjön el mielőbb a dicsőséges béke ideje is, amikor a harctéren feláldozott sok-sok kinszenvedés és vér, melyet a mi drága katonáink adtak értünk — egy: nagy, ragyogó, erőslapu, boldog Jövőt támasszanak fel a magyar nemzet életében.

Melynek eljöttére, mindnyájunk ajka, — vig örömteljes, hátalati szívvél és felszáritott könnyek nyomán fa-

kadt bizó reményességgel — zenghesse a vidám *Alleluját*...

Addig pedig adjon nekünk erösséget, a hit — s ennek a mai napnak ünnepélyes jelentősége, mikor a sokat szenvedett, kinos halált halt *Istenember* feltámadásának emlékezetét üljük meg, reménykedő, áhitatos szívvél...

Németh Böske.

A győzelem hadikölcsöne.

A hadikölcsönök közül kétségtelenül ez a mostani a legfontosabb. A döntés előjelei intenek felénk valamennyi harctér-tájékról s magától értetődő, hogy amikor áldoznak a nemzeti ügynek, ugyanakkor mi, akik a front mögött szintén megszorozott buzgósággal tesszük magunkévá ebben a döntő fázisban legfontosabb feladatunkat: a negyedik hadikölcsönt.

Egyenesen a győzelem hadikölcsöne ez a mostani. Nem csupán azért, mert minél fényesebb sikerre visszük, annál alaposabban tépázzuk meg ellenségeinknek a mi anyagi kimerülésünkre alapított illuzióit. Ezért is, de ennél sokkal inkább azért, mert a front mögött elért siker alkalmas a tizenkettedik órában a fronton is fokozni a döntő lelkesedést. És azért, mert ha a mi hadseregünk csodálatos lelkiereje a hadvezetés anyagi feltételeinek ugyanilyen erős készült-ségére támaszkodhat, akkor nincs mód, hogy elzárhassák utunkat a végső diadalhoz.

Igy állunk ma. És éppen azért ügyünk e komoly állását be kell vinnünk a köztudatba; át és át kell vele itatnunk Magyarországot egész népségét, melynek legfelül és szegény

olyan lelkelen, hogy mind megeszed a szemem látára! Nézd, estére amugyis kapunk a zászlóaljnal.

És tényleg, nem tudom sem anyira gyors, sem anyira lelketlen lenni, hogy ne hagyjak néki. Még hozzá nagyon testvériesen körülbelül a felét.

Ha azonban még egyszer kimegyek és hasonlító helyzetbe sodródok, már nem leszek jószívű, mert ott csak az önzőknek áll a világ. Sajnos, három hónap alatt felette sok keserű tapasztalatot szereztem ez irányban s ha most úgy utána gondolok, azt kell mondanom, igazuk volt azoknak akik olyanok voltak. Különösen az ugynevezett intelligens elem szolgáltatott gyomorélmítőt, arcpírító példákat az önzés terén. Eh, jobb erről nem is beszélni, mert akkor nem fejezem be egy-hamar négy napi koplalásom történetét.

Este bevonultunk a zászlóaljhoz. Dolgot azt kaptam mindjárt, de mikor ennivaló után kérdezősködtem, azt felelte a főhadnagy ur: — Ejnye, még mit sem tettél s már az ennivaló jár az eszedben?! Furcsa bemutatkozás!

Az érdekes még csak ezután következett. Én akkor még hadaprójelölt voltam csak, mely magas rendfokozat a legénységi állapotba tartoztatja az ambert. Nohát, én feletem el kezdtek vitatkozni, hogy milyen menázi jár nekem, legénységi, vagy tiszt. Ez az istenverte vita kerek három napig tartott s tessék elképzelni, hogy eldőltség — egyi-

Nem kellett nagyon megerőltetnem a fejemet, hogy kitaláljam, mit jelent ez. Magyarul: »Várhatsz babám, elvárhatsz!... Kezdeti jó kedvem kerekedni. Csak úgy forgott tőle velem a világ. Megvizsgáltam magam, estéig valahogy csak megleszek, legfeljebb meg eszem egy konzervet. Úgy is lett. Bementem éjjel regvirált lakosztályomba az összedőlő tűzhely téglaín alkalmas helyet készítettem és tüzet raktam fűszekerességtől száraz fával, nehogy nagy füstje legyen. Feltettem a sájkámba vizet forralni s belefektettem a konzerves dobozt.

Mikor eme főzési művelettel kész voltam, leheveredve a szalmára kényeremet is elővettem s a kibontott dobozból éppen falatozni szándékoztam, nagy örömmel bekiált valaki az ablakon:

— Szervusz pajtás! Te itt? És ezzel? Várj meg én is segíték!

— Szervusz, — feleltem nem épen ijedség nélkül, pedig fel se néztem a hangjáról megismertem. Egyik szakaszparancsnoktársam volt a menetből. Este, mikor olyan jól esett volna valaki, akkor eltűnt, most előhozta az ördög! Gyorsított tempóban fogtam a konzerves doboz tartalmának fogyasztásához, de a következő pillanatban ő is benntermett s könnyörögni kezdett:

— Kedves pajtikám, hagyj már nekem is egy kicsit, mindenem elveszett az este olyan éhes vagyok, alig látok. Hát csak nem vagy

rétegeivel egyaránt meg kell értenünk, hogy a negyedik hadikölcsönnel szemben tanúsítandó magunktartása legdrágább kincsünknek, hazánknak a sorsa felett határoz.

Nem tudjuk eléggé hangsúlyozni, hogy ez a most ránk háruló feladat felénnyire sem olyan nehéz, mint amilyen horribilis a jövőnkre kiható jelentősége. Hiszen talán soha sem voltunk a pénznek annyira bővében, mint most. Az egyetlen, ugynevezett „lateiner” pályát kivéve, az élethivatás minden más terén a jövedelmi és kereset forrásokat valóságos megdagasztotta a háború. Amely azon kívül, hogy mindent tőlünk és bizony-bizony elég drágán vásárol, ezáltal még mindig és mindent vissza is adott nekünk, amit számára eddig hadikölcsönökben kitéhetünk.

A legtöbb jó azonban, amit ettől a felkeltlenül ránkérőszakolt háborúktól várhatunk, még hátra van. A végső győzelem, a véres küzdelem után a megtermékenyítő béke és nyugalmas munka áldása. Csakhogy mindez most jó részt azon fordul, hogy miképpen fogjuk fel és teljesítjük kötelességünket? Erre a létkérdésre a nemzet nem felelhet mással, — hacsak veszendőbe nem szánta összes eddigi áldozatait — minthogy ifja és örege, szegénye és gazdagja mind az új hadikölcsönnyel szolgálataiba szegődik s anyagi erejéhez képest becsületes hazafisággal kivieszi belőle a részét.

Hősök emléke. . .

... mikor e két szót leírjuk, megelevenedik lelki szemünk előtt a legborzalmasabb tragédia, amely valaha a világ színpadán lejátszódott. A tragédiák végtelen sorozata e színjáték: a világháború. Élet és halál, a két hatalmas lsten szörnyű küzdelme játszódik a színen, Győzelem és Vereség, e kísértő főszereplők, Gond, Bánat, Fájdalom és Nymor a kórusa e modern tragédiának. . . 1914 augusztusában gördül fel a függöny és azóta minden felvonás egy új, hatalmas tragédia, minden jelenetnek meg van a maga hőse, minden hőstevés egy-egy dicső tett, amely örök emlék, örök-dicsőség marad. A világháború színpadán nincsenek falak, maga a színpad az egész földgolyó és a nézők mind kevesebben lesznek, mert a nagy tragédia elviszi mind a nézőket s némelyiknek nagy szerepet juttat, sokat azonban csupán statisztát. Görögtűz világít az előadás alatt s a fényt az ágyuk csövei lövelői Granátok és srappellek borzalmas sívítása az állandó

ket sem kaptam. Három nap alatt aztán ki tudták találni, hogy nekem is olyan jár, min a többi hádaprójelelteknek: tiszt. Addig én aztán akár elmehettem volna az éhségtől alulról szagolni az ibolyát, hiába mondtam, hogy megelégszem én egy darab kenyérrel is csak adjanak, de az állománybavétel borzasztó nagy dolog, mindentől elütött.

Hírét vettem aztán, hogy az ezred szélén folyik egy patak, amely mellett egy öreg erdész lakik csinos lányával kis házikóban, sok tehénük, aludtjéjük, turójuk, vajuk, meg gyümölcsük van. . . Az én szolgálatom pedig a járőrseg volt. Mindennap kiküldtek, hát sejtük, kedves olvasóim, hogyha egy kis kenyérrel is, de másnap már én is jártam arra! . . .

IV.

Első tűz! Olyan, mint egy izgató álom. Vágytam rá, mint a leánymenyasszony a nászéjszakára, izgatott örömmel és titkos félelemmel. Tudtam, hogy katona vagyok, viseltem a formaruhát, de éreztem, hogy valami még hiányzik. Valami, amin át kel esnem, hogy igazán férfi, igazán katona legyek. Irigyletem azokat, kik már beszélni tudtak róla és tisztelettel néztem rájuk. . . Szavam sem igen volt köztük, még át nem estem rajta. Nem tudtam elhinni, hogy ott bajom essék, hiszen a többiek mind, mind megpróbálták már és egészségesek és nevetni tudnak.

(Folytatom.)

Zób Mihály.

kísértő zene, amely soha el nem hallgat, de sokszor elnémitja a tragédia hőseit. S e nagy világzajba, a rettenetes chaoszba egy-egy pillanatra belesír a nézők ezreinek jalkiáltása. Meghalnak a tragédia szereplői, elesnek a hősök. . . elesnek az apák és gyermekek. És az anyák és feleségek síró jajjal belemarkolnak a szívekbe, összezorítják a lelket és a fájdalmak világában elpihenve. Szomorúság és Bánat kísértőjeként járják be az Életet, amely annyi földi szenvedés szülője, minden fájdalom kútfeje.

De a hőseink, akár tűzön-vízen keresztül, a földön, föld alatt és a föld felett küzdöttek, harcoltak szenvedtek és nélkülöztek egy szent, magasztos nagy célért: a magyar hazáért és a Sors egyetlen végzete kioltotta életüket — nem haltak meg. Lelkük elszáll a végtelenbe, valahol messze túl a képzelet világán megpihennek: az emlékezés országában.

Ott él az emlék mindenki szívében, szívükhez nőit szeretteit senki el nem felejtí, — de a jövődó korszak, az új nemzedéknek is tudnia kell, hogy kik voltak azok a bátor féltettek, kik voltak azok a rettenthetetlen hősök, akik vérüket áldozták a hazaszeretettel díszes oltárán. Az ő nevük maradó emlék lesz az idők végtelenjéig. Márványba kell vésnünk emlékeiket, hogy az egész világ tudja, kik voltak és mit tettek ők.

És most a világegés huszadik hónapjában végre elérkezett már az ideje annak, hogy ez emlékeket felállítsuk, eljött az ideje, hogy a hazaszeretettel oltárán elveszett szeretteink emlékeit maradóvá tegyük.

A kezdő lépést már megtette egy a hazafias cél szolgálatában álló vállalat. A hazavédelemben elezett hősök emlékeit megöröpítő vállalat hazafias, szent programmal le a magyar társadalom elé. Gondoskodik arról, hogy kiki szerettei emlékeit díszes márványtáblán megörökítse és azon megírja: ki volt a hős és mik voltak a tettei. A márványtáblákon örökmécses is van, melyet az évfordulón kiki lángra gyújt. Ott fognak díszelni e márványtáblák a községek és városok templomain és középületein, hogy mindenki lássa minden nap szeme előtt a hősök emlékeit. Örökmementő lesz ez a jövő generációnak, buzdítás egy új jövőnek, egy boldogabb kornak küldelmeiben.

A vállalat a nagy actiót országosan szervezte és a közel jövőben már a megvalósítás stádiumába lép az emlékek felállítása.

és emléktáblák fognak gyűlni az év minden napján szerte az országban. . . gyermekek és szülők könnyei hullanak néma csöndben, a gigászi harcban féltlenként harcolt nagyjaink: elzett hőseink emléke előtt — egé z az idők végélenjéig. . . hisz az emlékezés országa örökké fennmarad, mert a fájdalom és a szeretet könnyei öntözik talaját.

H I R E K.

Gyöngyvirag illatos

május elsején akarmilyen későn kelünk egy órával előbb leszünk talpon mint amennyit az április régi beigazításu óra mutat. Április harmincadikán éjtelkor hirtelen megöregszünk fél esztendőre egy órával, hogy aztán megint visszafiatalodjunk.

Nem is nagy dolog. Elő kell venni az órát és a mutatásával le kell iratni egy kerek háromszázasatvan fokos szöveget, s elintéztük a nagy problémát, amely bizonyára oly sok bűntörtést okozott hivatalos helyeken amig elhatározták.

A magánembernél egy csavarfordítás átszámítja az időt. A gazdaembernél, amíg otthonában, a gazdaságában van nem számít, amit a hivatalos ténvezők kifundáltak. Órája munkarendjének szabályozója a nap. Kezdi a munkát, ha fölkel a nap és végzi ha besötétedik. Még mesterseges, könnyű uton sem igyekszik meg-

hosszabítani a napot, amelyből munkával, világossal eléggé kivetheti a részét.

A hivatalokban sem számít különösképen az órasiertetés. Nyárra a hivatalos órák kezdését a legtöbb helyen ugyanis hétre jelzik, most a jelzés nyolc marad hét órai igazsággal, s minden bizóhnyal, úgy betartják az egyórával korábbra tett nyolc órai kezdést, mint a régi módi hestest.

Az ipari alkalmazottaknál sem változtat lényegbe vágóan az időjelzés változtatása. Óramennyiség szám dolgoznak és a kilenc, vagy tíz óras beosztás megmarad.

De van egy osztály, amelynek sorsa a legmostobább, pedig tagjainak száma tekintélyes: a kereskedelmi alkalmazottak. Munkarendjüket nem mérik óraszám. A határjelzés: nyitástól-zárásig.

Igaz, hogy nem nyitnak napkeletkor, csak amikor a napi forgalom, az utca élete megindul és zárnak nem is naplementekor, hanem ha kiürül az utca, elrakták az asztalokra levetett portékát.

Az utcai élet bizonyosan korábban megindul május elsején. A hivatalok nyolc órája mégis csak hét órai forgalom megindulást jelent. A családfo korábbi kelése mozgósítja a családot és az üzletek mind ehhez alkalmazkodnak, mert ehhez fűződik az érdekük.

A nap azonban elég hosszú. A nap korábbi kezdésének az indokolása hivatalos körökben, hogy korábban fejezhessék be a napot, mert ez nagy anyagi megtakarítással jár.

Ezt bizonyára szem előtt tartják üzlet-tulajdonosaink is, akiknek segítségükre lesz a vásárló publikum azzal, hog beszerzi szükségleteit kellő időben s lehetővé teszi, hogy a korábbi nyitás ellenértékéül korábban zárhassanak.

Olvasóinknak kellemes husvétii ünnepeket kívánunk!

— **Pro Patria.** Dencs István gazd. ak. hallgató, a 17. népf. gy. ezred hadapród je-lőtte márc. 29-én a selzi harcokban, mikor szakaszát rechamra nevezte, ellenséges puska-golyótól homlokon találva, majd gránáttól meglépve hősi halált halt. Bajtársai a dober-dói temetőben helyezték küőn sirba örök nyugalomra. Hősieségéért az arany vitézségi éremre terjesztették fel példaadó magatartásának elismerésül.

— **Plébánia betöltése.** A káptalanfai plébániájavadalmat *Majercsik* János németuj-falusi káplán nyerte el.

— **A sümegi zsidó vallásu tűzerek husvétja.** A sümegi izr. hitközség nemes áldozatkészsége folytán a Sümegen tartózkodó zsidó vallásu katonák a nyolc napos husvétii ünnepek alatt ritusos ellátásban részesülnek. A hadvezetőség rendelete folytán minden garnizonban így kellett gondoskodni a zsidó katonákról, azonban a hitközség — főleg dr. Fürst János hitk. elnök buzgólkodása folytán — magára vállalta a 40 katonának 8 napi ételmezését. — Az ünnep két első estélye, mely a vacsorát imádságok és vallásos énekek keretébe fűzi, egész ünneppélyé nőtte ki magát s azon a hitközség számos előkelő tagja is jelen volt. Az esték ceremóniáját Pfeiffer Izsák dr. rabbi végezte, bevezetésül beszédet intézett a katonákhoz, kiket szavai könnyekre indítottak. Nevükben Schwarcbart őrmester mondott köszönetet. — Az ellátás egész ügyét különben őrv. Epstein Vilmosné, az izr. nőegylet elnöke intézi, kinek fáradhatatlansága eredményezte, hogy a katonák pompás ellátásban részesülnek. E munkájában a hitközség előkelő hölgyei segédkeznek. Mélyen hatott a halás szívü harcosokra, hogy a legintelligensebb leányok szolgálnak fel nekik. — A katonák nem győzik hálás szavakkal emlegetni a hitközség jóságát, hogy távol szülő földjüktől és családjáiktól, testvéries szeretettel karolták fel őket s a családi boldogság örömeit varázsolták lelkükbe. Soha életükben — mondogatják — nem akarnak megfelekedzni a

jóságáról és szeretetéről, de mindenkor hálás szívvel gondolnak katona soruk e boldog napjaira.

— **Elázott országos vásár.** A folyó hó 17-iki országos vásár az esőzés miatt nem sikerült. A község előljárósága már megette a lépést, hogy szeptember hónapban pótvásárt tarthasson.

— **A 19-50 évesek sorozása.** A honvédelmi miniszter intézkedett a 19-50 évesek újraszorozásáról és a felmentettek felülvizsgálásáról. Az erre vonatkozó rendeleteket a hivatalos lap közölte s ezek értelmében az előljáróságok május 3-ig kötelesek a 19-50 éves népfelkérésre kötelezettek, akik az eddigi szemléken alkalmatlannak találtak, vagy a szemlékről elmaradtak, összeírni. Az 1878-1897 évben születettek május 16-tól június 24-ig, az 1877-1866 évbeliek pedig augusztus 21 és szeptember 12-ike között kerülnek sorozásra.

— **A tengeri maximális ára.** Az 1916 évi termésből származó tengeriért követelhető legmagasabb ár a magyar szent korona országainak egész területére nézve métermázsánként tisztá súlyra a következőkben állapították meg.

ha a szállítás ideje	csöves állapotban	morzsolt állapotban
	korona	
1916 évi aug.—szept.	22 50	30 —
1916 évi október	23 30	30 50
1916 évi november	24 10	31 —
1916 évi december	24 90	31 50
1917 évi január	25 70	32 —
1917 évi február	26 50	32 50
1917 évi március	27 30	33 —
1917 évi április	28 10	33 50
1917 május vagy később	28 90	34 —

— **Jégyvár Tapolcán.** A tapolcai előljáróság mozgalmat indított egy jégyvár felállítására érdekében részvények alapján. A mozgalom sikerrel járt, amennyiben eddig 30,000 korona jegyzés történt és így a jégyvár felállítására biztosítva van.

— **Az újraszorozottak behívása.** Az 1866-1897. évi születésű népfelkérésre kötelezettek bemutatató pótszemléjén alkalmatlannak talált egyéneket előreláthatóan csak az aratási munkák befejezése után hívják be szolgálatra. A népfelkérés második osztályába tartozó egyéneket az eddig követett eljárásához képest egyelőre csak az ország belsejében és a hadtápkörletben jelenleg szolgálatot teljesítő fiatalok és arcvonalbeli szolgálatra alkalmas egyének felváltására fogják alkalmazni.

— **Új tíz- és huszkoronások.** Az Osztrák-Magyar Bank mindig arra törekszik, hogy új kiadási bankjegyeit a nyomdatechnika legújabb vívmányainak és haladásának tekintetbevételével készítse el. Ez készíti aztán arra is, hogy a régi, elhasznált, kopottá vált bankjegyeket új rajzu és mintájú papírospénzzel cserélje ki. Mint értesülünk, az Osztrák-Magyar Bank a régi tíz- és huszkoronás bankjegyeket bevonja és helyükbe újakat bocsát ki. Az új bankjegyek kiadásának előmunkálatai most folynak, de hamarosan befejezést nyernek.

— **A szabad tengerivásárlás kiterjesztése Zalamegyére.** A földmívelési miniszter rendeletet tett közzé a hivatalos lapban, mellyel a tengeri és más termények forgalomba hozatalára nézve kiadott rendelet hatályát Bihar, Heves, Zalavármegyék területére is kiterjeszti. Mai naptól kezdve tehát Zalavármegye egész területén és a fent felsorolt másik két törvényhatóságban nemcsak a Haditermény Részvénytársaság vagy annak részére bizományosai, hanem saját gazdasága részére takarmányozási, hízalási és háztartási szükségletre kizárólag és közvetlenül a termelőtől ennek szabad rendelkezése alatt álló készletéből más is vásárolhat.

— **A vásárok korlátozása.** Nagyon fontoságu szaktanácskozás volt szerdán a kereskedelmi miniszteriumban afelett, hogy a háborús korszak alatt megtartsák-e a mostani vásárok számát vagy nem? Az összes

jelenvolt szakképviselők kijelentették, hogy az állatvásárokat feltétlenül fenn kell tartani. A kirakodó vásárokat és a heti vásárokat pedig szintén nem lehet korlátozni, amennyiben ezek a vásárok a nép közszükségletének kielégítésére szolgálnak.

— **Vas 20 filléres.** Az állami pénzügyekben nagyban verik már az újfajtájú ércpénzeket, amelyek legközelebb forgalomba kerülnek. A vas 20 filléres kisé nagyobb lesz az eddigi nikkel 20 filléresnél, amennyiben átmérője 20 és fél milliméternyi, hátsó oldalát pedig az új közös címer fogja díszíteni.

— **Tábori postai csomagforgalom.** A hadseregparancsnokság hozzájárulásával a kereskedelmi miniszter megengedte, hogy a tábori postai csomagokban ezentúl nem romló élelmiszerek és élvezeti u. m. kávé (szemes vagy poralakú), cukor és cukorkafélék, csokoládé, teasütemény, tea, kétszeresült, továbbá mindenfajta konzerv leforrasztott dobozokban szállíttassanak. Ezenkívül szabad a tábori postai csomagokban mézet is elhelyezni, ha az pléthusban, vagy dobozban akként van csomagolva, hogy ki nem ömölhetik.

— **Felvétel tanítóképző intézetbe.** A pápai állami elemi népiskolai tanítóképző intézet I. osztályában a fővő 1916/17. tanévre 3 teljesben ingyenes, 7 feldíjat fizető hely jön üresedésbe, míg az intézet 120 növendék számára berendezett internátusában 12 teljes díjat fizető növendék nyer lakást és ellátást. A kedvezményes helyek a közép- vagy polgári iskola IV. osztályát jó eredménnyel végzett tanulóknak fognak adományozni. Ezenfelül a dunántúli református fiúkat külön is segítyezi. A teljes díjat fizetők ellátása évi 390 koronába kerül. — A folyamodványok beküldésének határideje május 31. napja. A folyamodványok felszerelésére vonatkozó részletes tudnivalókat a „Néptanítók lapja”-ban közölt teljes pályázati hirdetés tartalmazza; egyébként kézséggel ad felvilágosítást az intézet igazgató-sága is.

— **Zalai honvédek a toporutzi ütközetben.** A világháború történetében külön lapot érdemelnék a zalai 20 as honvédek azokért a csodálatos dolgokért amiket a legutóbbi emlékezetes bukovinai harcok idején Toporutz és Rarace között véghez vittek. A 20 as honvédek egyik százada előtt viharzott legjobban januárban a muszka áradat. Január 17-én leírhatatlan ágyutüzet zúdítottak az oroszok az egész frontszakaszra, de legkivált a 20 as honvéd század állásaira. A zalamegyei hősök bámulatos idegőrvél álltak két nap és két éjjel az oroszok rettenetes gránátüzet, mely 19 éni hajnalban hirtelen véget ért, annak jeléül, hogy jön az orosz gyalog-ság rohama. Honvédeknek néhány pillanat alatt magukhoz tértek kábultságukból és jó marok-ra fogott puskával várták az oroszokat. Lehetetlen leírni azt a borzalmas pusztítást, amit nyolc egymásutáni sorban rájuk rontó oroszokban tettek. Eleg csak az eredményt közölni: alig két óra alatt hatszáz orosz hullt a földre egyetlen egy század 20 as honvéd előtt és az orosz offenzíva Bukovinában azóta is szünetel. A 20 as honvédek csodálatos bravurjának jutalma az lett, hogy a hadvezetőség e dicső század minden egyes emberét a II. osztályú ezüst vitézségi éremmel, az összes állásjelüket egyszerre a I. II. osztályú vitézségi éremmel tüntette ki, a század parancsnokát, egy tartalékos főhadnagyot soronkívül századosná léptették elő és a Vas-korona-renddel, a század összes tisztjeit pedig a katonai érdemkereszttel való dekorálás-ra terjesztették fel öfelségéhez. Az egész osztrák-magyar armádiában ez volt az egyetlen eset, amikor egyszerre egy egész századot, mintegy 250 embert vitézségi kitüntetésben részesítettek.

— **Jótekonyság.** Özv. Heteyi Endréné urnó 10 koronát bocsájtott husvétli ünnepekre rendelkezésünkre, mi köszönettel fogadtunk. A vöröskereszt egylet kalács és sonkával vendégelte meg a várnsi kórházban levő katonákat. Az elnökség.

MOZI.

Április 30-án a Gaumont filmgyár ez ideig szenzációja, a *Bugaci kis király* kerül bemutatásra az Apolloban. A darab főszereplője Konrád Dreher, a legjobb mozisínész. A közönséget a darab elejétől a végéig a legjobban szórakoztatja, tele humorral, ötlettel.

A darab leírása:

A bugaci kiskirály.

Bohózat három felvonásban.

Zulc Sebestyén községi előljáró volt Bugacon, azonban hozzávult szokva, hogy amit mond az teljesedésbe megy, másrészt hozzávult szokva ahhoz is, hogy köszvénye bánisa. A mai napon azonban véletlenül igen rosszkor jött a köszvény, mert éppen át akart utazni nővéréhez, a szomszéd Kakucsra. Miután azonban Zulc ur szilárd jellem, mégis megtette az utazását. Zulc ur különben sem volt jó hangulatban és mikor a réten meglátott egy hölgyet aki az ő fajt és az ő patak-ját festette, egyenesen rátámadt úgyhogy az előle menekülő szegény festőnő direkt bele-szaladt a patakba. Most ezért támadt rá Zulc ur, mondván, hogy ott tilos a fírdés, amire a festőnő azzal replikázott, hogy Zulc ur őt egyenesen a halálba akarja kergetni és ezért majd a bíróság elé fogja állítani. Erre már Zulc ur is dühbe jött, és gyengéden vén spe-nótkarónak nevezte a hölgyet. A beszélgetésnek Zulc ur vetett véget azzal, hogy az elázott festőnőt otthagya, folytatta útját Kakucs felé.

Zulc ur éppen törzsasztalánál állt, mikor egy írodaszolga idézést hozott neki a bíróságtól. A festőnő tényleg feljelentette őt becsületsértéséért. Zulc ur megjelent a bíróság előtt és Erős Kázmér ügyész ur vádbeszéde után tíz korona ítéletet. Zulc ur oly nagy örömmel fogadta az ítéletet, hogy beugrott a korláton belül és kijelentette, hogy huszat fizet. E tiszteletlenségért azonban a bíróság azzal válaszolt, hogy újból Erős Kázmér vádindítványára három órai elzárással büntette Zulc urat, amit az már nem fogadott olyan örömpeső szívvel. De a legnagyobb fájdalom csak ezután következett. Mikor Zulc ur kitöltötte büntetését és nővéréhez ment, akinél leánya, Elza is lakott, ott találta Erős Kázmér ügyész urat, aki komoly szándékkal közeledett ugyan Elzához, de miután Zulc ur arcán is igen komoly szándékokat vett észre, rögtön távozott.

Zulc ur köszvénye anyira elhatalmasodott közben, hogy kénytelen volt Sóstóra menni kezelteni magát. Erős Kázmér viszont elhatározta, hogy Elzát minden poklokon keresztül is végül feleségül veszi. Ő is Sóstóra utazik, ahol egy barátjával és annak feleségével egy színészszóval találkozik. Ezek segítségével valószínűleg meg terveit.

Mici, a színészszó magába bolondítja a bugaci kiskirályt, de a férj rajtakapja őket, és párbaft ajánl fel Zulc urnak, aki azonban megszökik előle. Otthon sincs azonban nyugta Zulc urnak, mert a dühöngő férj ide is követi őt. Itt azután Zulc minden módon igyekszik kiszabadulni a kátyúból, és végül Erős Kázmér hozzá is segíti őt ehhez, de csak azon az áron, hogy Elzát feleségül adja neki, amit Zulc Sebestyén kényszer helyzetében meg is tesz.

Májusra a színház vezetősége megszerezte a budapesti Apolloszínházról az évad legújabb és legjobb darabjait, Előadásra kerül *Judas* és *A fehér ördög* drámák. — Mind a két elősorangu műsor mérsékeltlen felemelt helyárak mellett kerül bemutatásra.

Felelős szerkesztő Horvát Imre.

Szerkesztőtárs: Németh Böske.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor

Kimutatás.

A Balatonmelléki borkereskedelmi r.-t. Sümeg felszámolás alatt álló cég vagyoni helyzetéről 1916. március 31-én.

Cselekvő vagyon	K	f	Szenvedő vagyon	K	f
Pénzkészlet	97	85	Részvényesek követelése	12427	15
Adósok	12329	30	Eredmény : veszteség	25220	87
Eredmény : veszteség	25220	87			
	37648	02		37648	02

Sümeg, 1916 március 31.

Eitner Jenő s. k.
felszámoló.

Steiner Simon s. k.
felszámoló.

Schvarc Emil s. k.
felszámoló.

Megvizsgáltuk s helyesnek találtuk :

Krisztinkovich József s. k.
felügyelő biz. tag.

Lőb Ernő s. k.
felügyelő biz. tag.

Dr. Steiner Lajos s. k.
felügyelő biz. tag. hadba vonulva.

VIGJÁTÉK ESTE

AZ APOLLOBÁN!

Április 30-án

Bugaci kis király

4 felvonásos vigjáték.

Látni kell mindenkinek !